

вече неприязнена, отколкото приятелска. Италия следваше въ всичко политиката на Англия. Русия се опита на няколко пъти да се споразумее с Англия върху базата на освобождението на християнските народи изпод турското владичество, но не сполучи, защото въ принципите на английската политика тогазъ бѣ, да се запази Турция силна и, като се реформира, да може сама да управлява християнските населения на Балканския полуостровъ.

Войната срещу Турция, макаръ да се свърши за Русия бѣлскаво, бѣше изтощила доста много нейните сили, защото трая близо 2 години, и то на единъ много далеченъ фронтъ, въ една обеднѣла страна, гдето не се намираше даже достатъченъ фуражъ за нейната кавалерия, а трѣбваше да се пренася сѣно отъ 3—4.000 километра разстояние, отъ които на 1000 и повече километри съ каруци. При тия условия Русия трѣбваше да се представи на Берлинския конгресъ не като победителка, а като подсъждима. За да се избѣгне едно военно столкновение съ Англия, а после и съ половината отъ Европа, Русия се съгласи предварително да се ревизира въ Берлинския конгресъ Св. Стефанския миренъ договоръ. При тия неблагоприятни обстоятелства бѣлгарското княжество се разкъса на няколко части, отъ които на северъ отъ Стара-Планина се образува едно бѣлгарско княжество съ избратъ отъ народа князь, съ народна милиция, съ изработена отъ едно Велико Народно събрание конституция, подъ суверанството на султана. На югъ отъ Стара-Планина, по долината на Марица, съ пристанище Бургазъ, се образува една областъ, която нарекоха *Източна Румелия*, за да не носи името Южна България. Другите останали земи въ Тракия и Македония се повърнаха на султана, съ условие, че той ще въведе въ тяхъ такива реформи, които ще гарантиратъ на християнското население единъ спокоенъ животъ. Границите на Източна Румелия се простираха, въ общи черти, отъ Черно море по гребните на Стара-Планина до гр. Пирдопъ. Отъ тамъ презъ Вакарелъ до Родопите и отъ тамъ покрай Свиленградъ, на югъ отъ Каваклий до Черно море. Какво значение се е давало тогазъ на марицината долина до Еносъ, се вижда отъ думите на князь Бисмаркъ, който следъ подписването на Берлинския договоръ, казалъ на лордъ-Биконсфилда: "Турците би трѣбвало да ви бждатъ много призагелни, загдето имъ върнахте най-плодородната частъ отъ Европа".

Отъ тия земи се образува по Берлинския договоръ областъта *Източна Румелия*, поставена *подъ прѣката политическа и во-*